

L. van Beethoven: Sonáta f moll, op. 2, č. 1

Tematický rozbor

Skladba začíná bez introdukce přímo **hlavním tématem** v tónině *f moll*.

V taktu 20 se připojuje **vedlejší téma** v tónině *As dur*, které je volnou inverzí tématu hlavního.

V taktu 33 se v levé ruce objeví **téma závěrečné**, opět ve vedlejší tónině *As dur*. Také zde je (ve 4. taktu) uplatněna volná inverze prvního motivu hlavního tématu.

Koda nastupuje v taktu 41 a rytmicky vychází z druhého motivu vedlejšího tématu.

Celá **expozice** končí rozvodem D⁷ T na prodlevě *as* ve vedlejší tónině *As dur*.